

de Vanskeligheder, der have været for Udvalget med Hensyn til paa dette Stadium af hele den politiske Stilling at foretage større Medsættelser, end det er gaaet til. Der har været en dobbelt Vanskelighed. Paa den ene Side skulde Udvalget tage Hensyn til, hvad der er lovlig bestaaende, til de Love og Vedtægter, som betinge Bevillingerne. Jeg hører til dem, som naturligtvis fuldt ud befragte Befæstningen som lovlig bestaaende siden Forliget i 1894. Hvorvidt den skal opretholdes eller ubivles, er jo et ganske andet Spørgsmaal, men det Spørgsmaal mener jeg er det, som den ærede Ordfører ogsaa sagde, ikke belejligt i Øjeblikket at tage op. Man har altsaa, som sagt, paa den ene Side maattet holde sig til, at det lovlig bestaaende maatte respekteres. Paa den anden Side har Udvalget haft den Vanskelighed med Hensyn til Medsættelserne, at det gjaaldt om ikke at foretage Medsættelser ganske i det blaa. Det er klart, at naar man kender mindre til Sagen, naar man ikke kender alle Detailler i saa vanskelige Forhold som de militære, vil man risikere at gøre et Snit, hvor man ikke skulde gøre det, og ikke at gøre Snittet, hvor det skulde gøres. I den Anledning skal jeg bemærke, at ogsaa den ærede Minister sagde jo, at det netop var Bestaffenheden af Rægtelserne, som var ubehagelig. Sagens saalige Side spiller saaledes en væsentlig Rolle. Naar man ikke kender mere til en Sag, end vi her i det hele gøre, ere baade Finansudvalget og Tinget i det Helted stillede over for en meget vanskelig Opgave. Det Kendskab til Sagen, man i Almindelighed har, heror dels paa de afbrudte, mere og mindre sporadiske Forhandlinger, der have været førte her i Tinget — der har flere Gange været givet Oplysninger, som skulde være vejledende, men i Virkeligheden have været billedende — dels paa sporadiske Avisartikler og dels endelig af Beretninger om Befæstningen, som i sin Tid stod i Pressen, den Gang man — ganske mærkelig — viste dette Værk frem for Kreti og Pleti. Ud af alt dette kan man selvfølgelig ikke danne sig noget bestemt Begreb om hele dette store Spørgsmaal. Jeg mener, at der maa foreligge en Redegørelse her for de lovgivende Forsamlinger. Jeg har i høj Grad savnet en saadan Redegørelse og maa udtale min Forundring over, at den høje Regering ikke har fundet det nødvendigt — det er jo ogsaa udtalt fra anden Side her i Salen — at forelægge en Redegørelse for, hvad der i de 9 provisoriske Aar uden Kontrol er udrettet i den Sag — jeg taler her nærmest om Rjønshavns Landbefæstning. Jeg synes, at man

kunde have ventet en saadan, og jeg mener, at det er en Vigt for Regeringen at gøre Rede for, hvad det er, den har lavet, hvad den mener at have naaet, og hvilken Betydning den tillægger denne Befæstning. Mulig kunde det da ogsaa blive klart, hvilken Betydning man i Landet, influeret af disse Oplysninger, vil tillægge den. Jeg indser altsaa, at det er vanskeligere at gaa videre, end Finansudvalget har bestemt sig til, hvilket jeg ogsaa antager vil blive vedtaget ved Afstemningerne her i Tinget. Naar jeg følger Finansudvalget og følger Partiet, saa sker det i Forventning om, at den høje Regering snarest vil forelægge en Redegørelse om dette store Værk og om den Betydning, Regeringen tillægger det, hvad der forhaabentlig kan være vejledende for os andre og klare vore Begreber. Dette er ganske nødvendigt, naar man i en lovgivende Forsamling skal ved sin Afstemning give Bevilling til en saadan Sag. Jeg skal dog tilføje, at selv om en saadan Redegørelse kommer til at foreligge, vil den maasse blive temmelig partist og mulig lovlig sagtyndig, og jeg kan ikke tro andet, end at man for at saa dette store Spørgsmaal klart, for at der endelig en Gang kan komme No i dette Spørgsmaal, som ellers vil komme igen fra Aar til Aar, maa fra Tingets Side nedsætte en parlamentarisk Kommission til Undersøgelse og Drøftelse af Sagen, saa at man kan komme under Vejrs med, hvorledes vi sidde i det. Først naar man saaledes ved forenede civile, borgerlige Kræfter og Befolkningens Repræsentanter kan følge med, vil man kunne vedtage yderligere Bestemmelser, vedtage Love, der kunne være bestemmende for Fremtiden med Hensyn til Forsvarsvæsenet og hele Befæstningsvæsenet her ved Rjønshavn, som jeg for min Person — det følger jeg ikke — aldrig har tillagt noget Værd.

Bihme: Da jeg agter at følge Fler-tallet her i denne Sag, ønsker jeg kort at begrunde min Afstemning. I de Aar, jeg har siddet her i Folketinget, siden 1884, er der ikke gaaet noget Aar, hvor jeg ikke har rettet det Spørgsmaal til Regeringen, paa hvilke politiske, militære og finansielle Grunde har den bygget denne Fæstning? Men den tidligere Krigsminister har aldrig indladt sig paa nogen Debat i denne Sag, hverken i Folketinget eller Landstinget, eller søgt at paavise de militære Grunde, og lige saa lidt har den tidligere Konseilspræsident hverken i Folketinget eller i Landstinget nogen Ginde indladt sig paa en Begrundelse af de politiske og finansielle Forhold ved denne Fæstning.